

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (0-61) 851-86-44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, 23 maja 2012 r.

RPZ-411/1/12/AS

DECYZJA Nr RPZ 8/2012

I. Na podstawie art. 12 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu z urzędu postępowania antymonopolowego

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

wobec uprawdopodobnienia w toku postępowania antymonopolowego stosowania przez Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu praktyki ograniczającej konkurencję, określonej:

1. w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmującym obszar gminy Siedlec, poprzez narzucanie uciążliwych warunków umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków przynoszących nieuzasadnione korzyści na skutek zamieszczania w umowach postanowień zgodnie z którymi:

- Przedsiębiorca nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie lub wstrzymanie odbioru ścieków wywołane brakiem wody na ujęciu lub wywołane przerwami w zasilaniu energetycznych urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych;
- W przypadku zaboru wodomierza zawinionego przez Odbiorcę lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego w okresie od ostatniego odczytu wodomierza;
- Naprawa, remont oraz konserwacja instalacji od pierwszej studzienki patrząc od strony budynku, a w przypadku jej braku od granicy nieruchomości aż do sieci kanalizacyjnej należy do Odbiorcy;

2. w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmującym obszar gminy Siedlec, poprzez narzucanie nieuczciwych warunków przyłączenia do sieci wodociągowej i nakładanie obowiązku ponoszenia części kosztów robót niestanowiących – co do zakresu – prac związanych z budową przyłącza, tzn. obciążanie przez przedsiębiorcę odbiorców kosztami zakupu materiałów niezbędnych do włączenia do sieci wodociągowej, tj. kosztami zakupu nawiertki, trójnika lub innych materiałów niezbędnych do włączenia przyłącza do sieci wodociągowej

oraz po przyjęciu zobowiązania przez Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu do podjęcia działań zmierzających do zaniechania ww. praktyk ograniczających konkurencję poprzez zmianę treści ww. postanowień w nowym wzorcu *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* oraz nieobciążanie odbiorców kosztami włączenia przyłączy do sieci wodociągowej, **nakłada się na Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu obowiązek:**

a. wprowadzenia do obrotu nowego wzorca *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* załączonego przez Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu do pisma z dnia 5.03.2012r., w którym kwestionowane postanowienia nie występują lub zostały zmodyfikowane, niezwłocznie po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji

b. wystąpienia do dotychczasowych odbiorców z propozycją podpisania nowych *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, zgodnie z wzorcem umowy, załączonym przez Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu do pisma z dnia 5.03.2012r. w terminie sześciu miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji;

c. nieobciążania odbiorców zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków kosztami włączenia przyłączy do sieci wodociągowej, w tym kosztami zakupu nawiertki, trójnika lub innych materiałów niezbędnych do włączenia do sieci wodociągowej, niezwłocznie po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji.

II. Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu obowiązek złożenia w terminie siedmiu miesięcy od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji sprawozdania z wykonania przyjętych zobowiązań, przy czym sprawozdanie powinno zawierać:

a. informację dotyczącą ilości nowo zawartych *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* w okresie od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji w oparciu o przyjęty do stosowania wzorzec umowy, wraz z kopiami 5 przykładowych umów zawartych w tym okresie,

b. informację, czy na dzień składania sprawozdania wszyscy dotychczasowi odbiorcy usług otrzymali do podpisania nowe *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, zgodnie z przyjętym do stosowania wzorcem umowy, a jeżeli nie wszyscy, to jaki procent odbiorców nie posiada ww. umów i z jakich przyczyn,

c. informację dotyczącą liczby dokonanych włączeń przyłączy do sieci wodociągowej w okresie od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji oraz dowodów potwierdzających zaprzestanie obciążania odbiorców kosztami włączenia przyłącza do sieci wodociągowej.

Uzasadnienie

W dniu 31 sierpnia 2011 roku, w związku z zawiadomieniem Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Nowym Tomysłu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes Urzędu”) wszczął postępowanie wyjaśniające celem wstępnego ustalenia, czy działania Zakładu Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie gminy Siedlec mogą stanowić naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, iż Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu (dalej: „ZEUK”, „Zakład” lub „Spółka”), w ramach prowadzonej działalności zawiera z odbiorcami usług pisemne *umowy o zaopatrzenie w wodę i*

odprowadzanie ścieków, posługując się wzorcem umownym zawierającym m.in. następujące postanowienia:

- ZEUK Sp. z o.o. nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie lub wstrzymanie odbioru ścieków wywołane brakiem wody na ujęciu lub wywołane przerwami w zasilaniu energetycznych urządzeń wodociagowych i kanalizacyjnych;
- W przypadku zaboru wodomierza zawinionego przez Odbiorcę lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociagowego w okresie od ostatniego odczytu wodomierza;
- Naprawa, remont oraz konserwacja instalacji od pierwszej studzienki patrząc od strony budynku, a w przypadku jej braku od granicy nieruchomości aż do sieci kanalizacyjnej należy do Odbiorcy.

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono także, że koszty zakupu materiałów niezbędnych do wykonania włączenia przyłącza wodociagowego do sieci wodociagowej (np. nawiertki) są ponoszone przez przyszłych odbiorców usług. Koszty te wynoszą od 70 zł- 180 zł (w zależności od średnicy rury).

W związku z powyższym, postanowieniem z dnia 11.01.2012r. Prezes Urzędu wszczął postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem stosowania przez Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu praktyk ograniczających konkurencję, określonych:

1. w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmującym obszar gminy Siedlec, poprzez narzucanie uciążliwych warunków umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków przynoszących nieuzasadnione korzyści na skutek zamieszczania w umowach postanowień zgodnie z którymi:

- Przedsiębiorca nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie lub wstrzymanie odbioru ścieków wywołane brakiem wody na ujęciu lub wywołane przerwami w zasilaniu energetycznych urządzeń wodociagowych i kanalizacyjnych;
- W przypadku zaboru wodomierza zawinionego przez Odbiorcę lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociagowego w okresie od ostatniego odczytu wodomierza;
- Naprawa, remont oraz konserwacja instalacji od pierwszej studzienki patrząc od strony budynku, a w przypadku jej braku od granicy nieruchomości aż do sieci kanalizacyjnej należy do Odbiorcy;

2. w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmującym obszar gminy Siedlec, poprzez narzucanie nieuczciwych opłat za włączenie przyłącza do sieci wodociagowej i tym samym nakładanie obowiązku ponoszenia części kosztów robót niestanowiących – co do zakresu – prac związanych z budową przyłącza, tj. pokrycia m. in. kosztów zakupu materiałów niezbędnych do wykonania nawiertki, wcinki, itp.

Równocześnie postanowieniem z tego samego dnia, tj. z dnia 11.01.2012r. zaliczono w poczet materiałów postępowania antymonopolowego całość materiałów zebranych w toku postępowania wyjaśniającego o sygnaturze RPZ-400/38/11/AS.

Ustosunkowując się do pierwszego z przedstawionych przez Prezesa Urzędu zarzutów, pismem z dnia 17.01.2012r. Zakład wyjaśnił, że z dniem 16.01.2012r. „*dokonał zmiany treści wszystkich postanowień umowy o zaopatrywanie w wodę i odprowadzanie ścieków, które Urząd uznał za mogące narzucać uciążliwe warunki lub też przynosić spółce niezasadnione korzyści*”. Pismem z dnia 26.01.2012r. Prezes Urzędu pouczył Spółkę o treści art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Ponadto, w związku z tym, że zaproponowane przez ZEUK zmiany wzbudziły wątpliwości Prezesa Urzędu, Spółka została poinformowana, że zobowiązanie do zawierania nowych umów według nowego wzorca może mieć miejsce tylko wtedy, gdy wzorzec ten nie narusza obowiązujących przepisów prawa. Pismem z dnia 23.02.2012r. ZEUK wyjaśnił, że na podstawie wzorca umowy o zaopatrywanie w wodę i odprowadzenie ścieków wprowadzonego z dniem 16.01.2012r. nie została zawarta żadna nowa umowa. Jednocześnie, Spółka załączyła nowy wzorzec umowy o zaopatrywanie w wodę i odprowadzanie ścieków uwzględniający uwagi Prezesa Urzędu oraz wnioski o wydanie decyzji zobowiązującej w trybie art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Spółka zobowiązała się do stosowania ww. wzorca umowy o zaopatrywanie w wodę i odprowadzanie ścieków w stosunku do nowych odbiorców od daty uprawomocnienia się decyzji oraz do zaoferowania dotychczasowym odbiorcom zawarcia umowy wg tego wzorca nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji. Nadto, Prezes Zarządu Spółki w dniu 20.02.2012r. wydał Zarządzenie Nr 4/2012. wprowadzające nowy wzorzec umowy o zaopatrywanie w wodę i odprowadzanie ścieków oraz stanowiące, że *osoba lub podmiot, z którym ma być zawarta umowa powinna przed podpisaniem mieć możliwość zapoznania się z wzorcem umowy, a ewentualne uwagi lub propozycje zmian będą negocjowane*. Ostatecznie, pismem z dnia 5.03.2012r Spółka przedłożyła Prezesowi Urzędu wzorzec umowy o zaopatrywanie w wodę i odprowadzanie ścieków, w którym kwestionowane postanowienia nie występują lub zostały zmodyfikowane.

W odniesieniu do zarzutu wskazanego w punkcie drugim postanowienia o wszczęciu postępowania antymonopolowego, Prezes Urzędu, na podstawie art. 9 k.p.a. powiadomił ZEUK, iż istotą tego zarzutu jest nakładanie obowiązku ponoszenia części kosztów robót niestanowiących – co do zakresu – prac związanych z budową przyłącza, tzn. obciążanie przez przedsiębiorcę odbiorców kosztami zakupu materiałów niezbędnych do włączenia/wpięcia do sieci wodociągowej, tj. zakupu nawiertki, trójnika lub innych materiałów. Dodatkowo, Prezes Urzędu wyjaśnił, że zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców polegające w szczególności na bezpośrednim lub pośrednim narzucaniu nieuczciwych cen, w tym cen nadmiernie wygórowanych albo rażąco niskich, odległych terminów płatności lub innych warunków zakupu albo sprzedaży towarów. Obciążanie przez Spółkę odbiorców kosztami zakupu nawiertki, trójnika lub innych materiałów niezbędnych do włączenia do sieci może stanowić właśnie nieuczciwy warunek sprzedaży.

Ustosunkowując się do ww. zarzutu Spółka w piśmie z dnia 17.01.2012r. wyraziła wprawdzie pogląd, że nawiertka stanowi element przyłącza, niemniej jednak, w piśmie z dnia 5.03.2012r. wniosła o wydanie również w tym zakresie decyzji na podstawie art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Spółka oświadczyła jednocześnie, że:

- „ZEUK Sp. z o.o. będzie ponosiła całe koszty włączenia do sieci niezależnie od sposobu (wcinka czy nawiertka)”,
- „ZEUK Sp. z o.o. podejmie działania mające na celu zwrot kosztów wcinek i nawiertek wszystkim, którzy budowali lub remontowali przyłącza, począwszy od 30.03.2009r., tj. od momentu powstania spółki”.

Pismem z dnia 14.05.2012r. Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu został zawiadomiony o zakończeniu zbierania dowodów oraz możliwości ponownego zapoznania się z aktami sprawy i złożenia dodatkowych wyjaśnień.

W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu jest spółką prawa handlowego wpisaną do Rejestru Przedsiębiorców pod numerem KRS 0000327950. Przedmiotem działalności Przedsiębiorcy jest m. in. pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody, odprowadzanie i oczyszczanie ścieków, roboty związane z budową obiektów inżynierii wodnej, wykonywanie instalacji wodno-kanalizacyjnych, ciepłych, gazowych i klimatyzacyjnych, działalność związana z rekultywacją i pozostała działalność usługowa związana z gospodarką odpadami. Udziały w kapitale zakładowym Spółki objęła - jako jedyny wspólnik - Gmina Siedlec i pokryła je aportem w postaci nieruchomości i ruchomości: m.in. w postaci systemu wodociągowego Siedlec oraz systemu kanalizacyjnego Siedlec.

Dowód: Odpis KRS (k 81-83 akt post. administr.), akt notarialny z dnia 30.03.2009r. stanowiący aneks do aktu założycielskiego Zakładu Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu (k 90-96 akt post. administr.), akt notarialny z dnia 17.02.2009r. stanowiący akt założycielski Zakładu Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu (k 97-108 akt post. administr.)

Zarządcą oraz właścicielem sieci wodociągowej oraz sieci kanalizacyjnej na terenie gminy Siedlec jest ZEUK. Długość sieci wodociągowej na obszarze Gminy Siedlec wynosi 121,5 km, a sieci kanalizacyjnej 41,48 km.

Dowód: Pismo ZEUK z dnia 3.11.2011r. (k.78-80 akt post. administr.), akt notarialny z dnia 30.03.2009r. stanowiący aneks do aktu założycielskiego Zakładu Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu (k 90-96 akt post. administr.), akt notarialny z dnia 17.02.2009r. stanowiący akt założycielski Zakładu Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu (k 97-108 akt post. administr.)

W ramach prowadzonej działalności ZEUK zawiera z odbiorcami usług pisemne *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, posługując się wzorcem tej *umowy*, w którym zamieszczono m.in. następujące postanowienia:

- w § 9 pkt 1 - *Naprawa, remont oraz konserwacja instalacji od pierwszej studzienki patrząc od strony budynku, a w przypadku jej braku od granicy nieruchomości aż do sieci kanalizacyjnej należy do Odbiorcy;*
- w § 10 pkt 9 - *W przypadku zaboru wodomierza zawnieszone przez Odbiorcę lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego w okresie od ostatniego odczytu wodomierza;*
- w § 11 pkt 4c – *ZEUK Sp. z o.o. nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie lub wstrzymanie odbioru ścieków wywołane brakiem wody na ujęciu;*
- w § 11 pkt 4f – *ZEUK Sp. z o.o. nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie lub wstrzymanie odbioru ścieków wywołane przerwami w zasilaniu energetycznych urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych.*

Dowód: wzorzec umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków (k 25-30 akt post. administr.)

ZEUK zawarł (...) z wykorzystaniem wzorca zawierającego ww. postanowienia.

Dowód: pismo z dnia 3.11.2011r. (k. 78-80 akt post. administr.)

Od 1.01.2010r. do ZEUK nie wpłynęły żadne skargi dotyczące przerw w dostawie wody. W ww. okresie zdarzyła się natomiast jedna sytuacja, w której odbiorca domagał się *możliwości wprowadzenia zwyczajnie informowania z wyprzedzeniem o planowanych przerwach w dostawie wody oraz o informowaniu o planowanym terminie wznowienia dostaw w przypadku przerw nieplanowanych*. ZEUK wyjaśnił, że przerwa, na którą się powoływał skarżący, spowodowana była awarią elektryczną, której naprawą zajęła się ENEA Wolsztyn. Ponadto, Zakład nie prowadzi ewidencji awaryjnych wyłączeń prądu. Oszacował jednak, że w 2011 roku takich przypadków nie mogło być więcej niż 10. Na każdej z pięciu hydroforni będących w posiadaniu ZEUK występują średnio raz lub dwa razy w roku planowane przerwy w dostawie energii. O tych przypadkach ZEUK zawiadamia mieszkańców poprzez wywieszanie informacji na tablicach ogłoszeń w poszczególnych miejscowościach. Jedynie hydrofornia Siedlec wyposażona jest w agregat prądowórczy i nie jest wrażliwa na wyłączenia w dostawach energii. Pozostałe hydrofornie zostaną wyposażone w agregaty w 2012 roku oraz w 2013 roku.

Dowód: korespondencja prowadzona pomiędzy ZEUK a odbiorcą usług załączona do pisma z dnia 3.11.2011r. (k. 120-121 akt post. administr.); pismo ZEUK z dnia 3.11.2011r. (k. 78-80 akt post. administr.)

Ponadto, od 1.01.2010r. ZEUK nie odnotował żadnego przypadku zaboru bądź uszkodzenia wodomierza zawinionego przez odbiorcę, w wyniku którego naliczono ilość pobranej wody odpowiednio do ilości mogącej popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego.

Dowód: pismo ZEUK z dnia 3.11.2011r. (k.78-80 akt post. administr.), pismo ZEUK z dnia 17.01.2012r. (k. 608-611 akt post. administr.)

W odniesieniu do postanowienia umownego stanowiącego, że „*Naprawa, remont oraz konserwacja instalacji od pierwszej studzienki patrząc od strony budynku, a w przypadku jej braku od granicy nieruchomości aż do sieci kanalizacyjnej należy do Odbiorcy*”, ZEUK wyjaśnił, że zapis ten wynika z „*evidentnej omyłki pisarskiej*”. Co więcej, Zakład stwierdził, że odcinek za pierwszą studzienką patrząc od strony budynku a w przypadku jej braku od granicy nieruchomości do „*rury głównej*” stanowi sieć kanalizacyjną, w związku z czym Odbiorca nie może konserwować tego odcinka. Zakład ponadto oświadczył, że awarie przyłączy kanalizacyjnych nie występowały.

Dowód: pismo ZEUK z dnia 3.11.2011r. (k.78-80 akt post. administr.), pismo ZEUK z dnia 17.01.2012r. (k.608-611 akt post. administr.)

Pismem z dnia 5.03.2012r Spółka przedłożyła Prezesowi Urzędu nowy *wzorzec umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, w którym kwestionowane postanowienia nie występują lub zostały zmodyfikowane.

Dowód: pismo ZEUK z dnia 5.03.2012r. (k 633-634 akt post. administr.), wzorzec umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków (k 635-640 akt post. administr.)

Poza tym, w toku postępowania ustalono, że koszt nawiercenia i koszt montażu nawiertki jest przez ZEUK rozliczany razem z kosztami odbioru przyłącza wodociągowego (przeciętny koszt czynności odbiorowych za każdą godzinę ich wykonywania wynosi 25 zł netto + 2 zł netto za km dojazdu). Odbiór przyłącza wodociągowego polega m. in. na tym, że pracownik ZEUK zakłada nawiertkę, nawierca rurę wodociągu, sprawdza rodzaj materiału i szczelność – protokół odbioru przyłącza opieczetowany i podpisany odbiera się w siedzibie Zakładu. Opłata za odbiór przyłącza nie wynika wprost z taryfy a z Zarządzenia Prezesa ZEUK Sp. z o.o Nr 14/2010 z dnia 1.10.2010r. Ponadto przyszli odbiorcy usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego

odprowadzania ścieków w gminie Siedlec ponoszą koszty zakupu materiałów niezbędnych do wykonania włączenia/wpięcia do sieci wodociągowej, tj. koszty zakupu nawiertki, które wynoszą od 70 zł do 180 zł netto w zależności od średnicy rury.

Dowód: pismo ZEUK z dnia 12.09.2011r. (k.22-24 akt post. administr.), Zarządzenie Nr 14/2010 Prezesa ZEUK z dnia 1.10.2010r. (k.61 akt post. administr.), pismo ZEUK z dnia 3.11.2011r. (k.78-80 akt post. administr.), ZEUK z dnia 6.12.2011r. (k.582-583 akt post. administr.), ZEUK z dnia 21.12.2011r. (k.588-589 akt post. administr.)

Ustosunkowując się do drugiego z przedstawionych przez Prezesa Urzędu zarzutów w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania antymonopolowego z dnia 11.01.2012r., Spółka w piśmie z dnia 17.01.2012r. wyraziła wprawdzie pogląd, że nawiertka stanowi element przyłącza, niemniej jednak, w piśmie z dnia 5.03.2012r. wniosła o wydanie również w tym zakresie decyzji na podstawie art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Spółka oświadczyła jednocześnie, że:

- „ZEUK Sp. z o.o. będzie ponosiła całe koszty włączenia do sieci niezależnie od sposobu (wcinka czy nawiertka)”,
- „ZEUK Sp. z o.o. podejmie działania mające na celu zwrot kosztów wciniek i nawiertek wszystkim, którzy budowali lub remontowali przyłącza, począwszy od 30.03.2009r., tj. od momentu powstania spółki”.

Dowód: Pismo z dnia 17.01.2012r.(k.608-611 akt post. administr.), pismo z dnia 5.03.2012r.(k.633-634 akt post. administr.)

Prezes Urzędu zważył co następuje:

I.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania antymonopolowego zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu lub będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu - że został naruszony zakaz, o którym mowa w art. 6 lub 9 ustawy lub w art. 81 lub 82 Traktatu WE (obecnie art. odpowiednio 101 i 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – dalej TFUE), a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego zakazu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań. W decyzji tej, jak stanowi art. 12 ust. 3 ustawy, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

Przytoczony przepis jako przesłanki wydania decyzji przez Prezesa Urzędu wskazuje: uprawdopodobnienie naruszenia zakazu określonego w art. 6 lub 9 ustawy bądź art. 81 lub art. 82 Traktatu WE (obecnie art. odpowiednio 101 i 102 TFUE) oraz zobowiązanie się przedsiębiorcy, któremu jest zarzucane takie naruszenie, do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniu.

W niniejszej sprawie wymaga zatem rozważenia, czy wskazane warunki zaistniały w odniesieniu do działań i zobowiązań Zakładu Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu, a ponadto czy w przypadku ich wystąpienia uzasadnione jest przyjęcie zobowiązania strony postępowania i wydanie przez Prezesa Urzędu decyzji w oparciu o powołany przepis.

Dla uznania, iż sprawa posiada charakter antymonopolowy niezbędne jest stwierdzenie, czy doszło do naruszenia interesu publicznoprawnego. W świetle art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, celem regulacji w niej przyjętej jest zapewnienie rozwoju konkurencji, ochrona przedsiębiorców narażonych na stosowanie praktyk monopolistycznych i

ochrona interesów konsumentów. Ustawa ta znajduje więc zastosowanie tylko wówczas, gdy zostaje zagrożony bądź też naruszony interes publiczny polegający na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania rynku, będąc, w odniesieniu do przedsiębiorców, narzędziem chroniącym konkurencję, a w odniesieniu do konsumentów zabezpieczającym ich interesy. Działaniami, które godzą w tak pojętą konkurencję będą tylko takie działania, które naruszają sferę interesów szerszego kręgu uczestników rynku, a więc nie dotyczą sytuacji pojedynczego przedsiębiorcy, lecz zaburzeń na rynku, rozumianych jako negatywne zjawiska zaburzające jego prawidłowe działanie. Takie stanowisko prezentuje Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, m.in. w wyrokach z dnia 28.05.2001r. (sygn. akt XVII Ama 82/00) i z dnia 4.07. 2001 r. (sygn. akt XVII Ama 108/00). Znalazło ono również potwierdzenie w orzeczeniach Sądu Najwyższego, który w wyroku z dnia 29.05.2001 r. (sygn. akt I CKN 1217/98) stwierdził, że publiczny charakter ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów powoduje, iż znajduje ona zastosowanie tylko wówczas, gdy zagrożony lub naruszony jest interes publiczny, polegający na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania rynku gospodarczego. Każde bowiem działanie wymierzone w mechanizm konkurencji godzi w interes publiczny w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III SK 40/07, *OSNP 2009/19-20/272*). „Rynek funkcjonować może prawidłowo wówczas, gdy zapewniona jest możliwość powstania i rozwoju konkurencji. Ustawa chroni zatem konkurencję jako zjawisko o charakterze instytucjonalnym” (Uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2001 r., sygn. akt I CKN 1271/98).

Zachowanie przedsiębiorców należy oceniać z punktu widzenia celów ustawodawstwa antymonopolowego, a mianowicie, gdy może ono wywołać skutki w postaci wpływu na ilość, jakość, cenę towarów lub zakres wyboru dostępny konsumentom lub innym nabywcom (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.10.2008 r., sygn. akt III SK 2/08). Ochrona konkurencji, jako mechanizmu funkcjonowania gospodarki, dokonywana jest nie tylko ze względu na interes innych przedsiębiorców, którzy wskutek stosowania praktyk antykonkurencyjnych pozbawieni są możliwości skutecznego konkurowania na rynku. Praktyki ograniczające konkurencję godzą w ostatecznym wymiarze w interes odbiorców, a tym samym w dobrobyt konsumenta (ang. *consumer welfare*), poprzez pozbawienie odbiorców końcowych korzyści wynikających z konkurencji takich jak: większy wybór, lepsza jakość, niższe ceny oraz większa innowacyjność produktów i usług oferowanych na rynku (Decyzja Prezesa UOKiK z 2.11.2010 r. nr RPZ 26/2010; Decyzja Prezesa UOKiK z 15.06.2011 r. nr RPZ 7/2011; Decyzja Prezesa UOKiK z 25.07.2011 nr DOK 6/2011).

Zakaz nadużywania pozycji dominującej odnosi się zarówno do praktyk o charakterze antykonkurencyjnym, które godzą w samo funkcjonowanie mechanizmu konkurencji, jak i do praktyk o charakterze eksploatacyjnym, które polegają na uzyskiwaniu przez przedsiębiorcę posiadającego pozycję dominującą od innych podmiotów (zarówno kontrahentów jak i konsumentów) świadczeń pozostających w dysproporcji ze świadczeniami na jakie mogliby liczyć w warunkach niezniekształconej konkurencji na rynku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05.01.2007, III SK 17/06, LEX nr 489018). W przypadku praktyk mających charakter eksploatacyjny, przedsiębiorca posiadający pozycję dominującą wykorzystuje fakt ograniczonej konkurencji na rynku i ograniczonego wyboru po stronie kontrahentów lub konsumentów. Typowymi praktykami eksploatacyjnymi są: pobieranie przez dominanta nadmiernie wygórowanych cen (art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów) oraz narzucanie uciążliwych warunków umów przynoszących dominantowi nieuzasadnione korzyści (art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

W niniejszej sprawie zarzucone Spółce praktyki mają charakter eksploatacyjny i polegają na narzucaniu uciążliwych warunków umów przynoszących jej nieuzasadnione korzyści oraz na

narzucaniu nieuczciwych warunków przyłączenia do sieci wodociągowej. W przypadku pierwszego zarzutu, działanie Spółki dotyczy szerokiego kręgu uczestników rynku, tj. odbiorców usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, którzy zawarli umowy zawierające postanowienia kwestionowane w niniejszej decyzji, jak i przyszłych, potencjalnych odbiorców. W przypadku drugiego zarzutu, działanie Spółki dotyczy wszystkich potencjalnych, przyszłych odbiorców usług świadczonych przez tego Przedsiębiorcę, którzy zamierzają przyłączyć się do sieci wodociągowej.

W związku z powyższym, mając na uwadze charakter praktyki oraz wywoływane przez nią skutki dla bliżej nieokreślonego kręgu odbiorców usług związanych ze zbiorowym zaopatrzeniem w wodę i zbiorowym odprowadzaniem ścieków w gminie Siedlec, w ocenie Prezesa Urzędu, w niniejszej sprawie nastąpiło naruszenie interesu publicznego uzasadniające podjęcie interwencji w postaci wszczęcia wobec Zakładu Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu postępowania antymonopolowego.

II.

Dla uprawdopodobnienia praktyk ograniczających konkurencję określonych w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 1 oraz pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów konieczne jest wykazanie spełnienia następujących przesłanek:

- podmiot ten musi być przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
 - musi posiadać pozycję dominującą na rynku właściwym;
- oraz wystarczające jest uprawdopodobnienie, że
- podmiot ten dopuścił się nadużycia pozycji dominującej poprzez narzucanie uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści (art. 9 ust. 1 i 2 pkt 6);
 - podmiot ten dopuścił się nadużycia pozycji dominującej poprzez narzucanie nieuczciwych warunków (...) (art. 9 ust. 1 i 2 pkt 1).

Bezspornym, na gruncie niniejszej sprawy, jest fakt, iż ZEUK przysługuje przymiot przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przedsiębiorca prowadzi bowiem działalność gospodarczą w formie spółki prawa handlowego wpisanej do KRS pod numerem 0000327950. Przedmiotem działalności Przedsiębiorcy jest m. in. pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody, odprowadzanie i oczyszczanie ścieków, roboty związane z budową obiektów inżynierii wodnej, wykonywanie instalacji wodno-kanalizacyjnych, ciepłych, gazowych i klimatyzacyjnych, i inne. Spółka ma ponadto status przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (tekst jedn. Dz.U. 2006 r., Nr 123, poz. 858 ze zm.). Prowadząc na terenie gminy Siedlec działalność gospodarczą w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków, Spółka realizuje zadania z zakresu wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, które w świetle art. 3 ust. 1 ww. ustawy są zadaniem własnym gminy.

Praktyki ograniczające konkurencję ujawniają się na rynku właściwym.

Art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów definiuje rynek właściwy jako rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji. Na rynek właściwy składa się rynek produktowy oraz rynek geograficzny.

Działalność ZEUK polega m. in. na świadczeniu usług z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na obszarze gminy Siedlec. Usługi te nie posiadają substytutów, a Przedsiębiorca oferując je na wskazanym powyżej obszarze nie spotyka się z żadną konkurencją. Wynika to przede wszystkim z uwarunkowań technologicznych i organizacyjnych dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Aby świadczyć tego rodzaju usługi konieczna jest bowiem odpowiednia infrastruktura techniczna. Istotną barierą kosztową, a także nieracjonalność przedsięwzięcia polegającego na budowie równoległej sieci wodociągowo-kanalizacyjnej na obszarze gminy Siedlec powoduje, iż brak jest alternatywnego systemu wodociągowo – kanalizacyjnego dla systemu pozostającego w dyspozycji Spółki. Warto wskazać, iż aby nowe źródło zaopatrzenia mogło być uznane za alternatywne w stosunku do posiadanych musi ono spełniać wymóg natychmiastowej dostępności bez ponoszenia nakładów inwestycyjnych (Wyrok SOKiK z dnia 31 maja 2000r., XVII Ama 44/00).

Powyższe względy decydują o tym, iż rodzaj oraz zasięg geograficzny działalności prowadzonej przez ZEUK, wyznaczają w niniejszej sprawie wymiar produktowy i geograficzny rynku właściwego, o którym mowa w art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Rynkiem właściwym w ujęciu produktowym jest zatem rynek zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, natomiast w ujęciu geograficznym, z uwagi na zasięg systemu wodociągowo - kanalizacyjnego obszar gminy Siedlec.

Na tak określonym rynku właściwym ZEUK działa w warunkach monopolu naturalnego, posiadając 100% udział w rynku właściwym, a w konsekwencji pozycję dominującą w rozumieniu art. 4 pkt 10 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z tym przepisem, przez pozycję dominującą rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów. Domniemywa się jednocześnie, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku właściwym przekracza 40%.

ZEUK jest jedynym podmiotem świadczącym usługi w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na obszarze gminy Siedlec, co jest konsekwencją sieciowego charakteru urządzeń służących do dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Ponadto, ZEUK będąc zarządcą sieci wodociągowej i kanalizacyjnej określa w sposób jednostronny warunki przyłączenia podmiotów do tej sieci. To sprawia, iż ZEUK dysponuje siłą ekonomiczną, przy użyciu której może działać w znacznym stopniu niezależnie od zachowania swych kontrahentów i konsumentów, a w szczególności stosować praktyki eksploatacyjne przynoszące mu nieuzasadnione korzyści kosztem odbiorców.

Aktami prawnymi regulującymi problematykę świadczenia usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, praw i obowiązków usługodawców i usługobiorców oraz opłat pobieranych z tego tytułu jest ustawa dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. 2006, Nr 123, poz. 858 ze zm.) oraz rozporządzenie Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U. 2006, Nr 127, poz. 886) (dalej: „rozporządzenie taryfowe”).

1.

W toku postępowania w sprawie stosowania praktyk ograniczających konkurencję Prezes Urzędu zakwestionował m. in. narzucanie przez Spółkę uciążliwych warunków *umów o zaopatrywanie w wodę i odprowadzanie ścieków* przynoszących jej nieuzasadnione korzyści

Analizując, czy w niniejszej sprawie doszło do narzucania uciążliwych warunków umów wskazać należy, iż ZEUK, jako dostawca usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków zajmuje na rynku właściwym pozycję monopolisty naturalnego, a zatem prowadzi działalność gospodarczą w warunkach, w których – odizolowany od potencjalnych konkurentów zarówno barierą kosztów niezbędnych dla uruchomienia działalności w danej dziedzinie, jak i ustanowioną wcześniej strukturą organizacyjną i technologiczną – dysponuje w relacji do swoich odbiorców potencjałem i przewagą kontraktową, które pozwalają jej na dyktowanie warunków w stosunkach umownych. Dzięki posiadanej sile rynkowej dominant może bowiem nie liczyć się z wolą innych uczestników rynku, którzy zmuszeni są zaakceptować ustalone przez niego warunki umowne, nawet jeśli nie gwarantują one ekwiwalentności świadczeń. Tym samym może on narzucać kontrahentom takie warunki umów, które nie miałyby racji bytu w przypadku, gdyby na rynku istniała konkurencja i możliwość wyboru oferty spośród ofert konkurujących ze sobą podmiotów gospodarczych. Świadczy o tym ocena potencjałów i możliwości, jakimi dysponują strony umowy, która wyklucza prowadzenie negocjacji na równoprawnych i partnerskich warunkach. Istotne jest również, że przy zawieraniu wskazanych umów ZEUK posługuje się jednostronnie opracowanym przez siebie *wzorcem umowy o zaopatrywanie w wodę i odprowadzanie ścieków*. Treść umów, do których przychylają się usługobiorcy jest więc tutaj arbitralnie ustalana przez dostawcę usług we wzorcu umownym, a odbiorca otrzymuje do podpisu gotową umowę, nie zaś jej projekt, który byłby punktem wyjścia do dalszych uzgodnień i rokowań. Swoboda odbiorcy usług wodociągowych i kanalizacyjnych w zakresie kształtowania warunków umownych jest więc ograniczona do minimum, a zawarcie umowy następuje poprzez przystąpienie do warunków, które autorytatywnie ustala dostawca usług w formularzu wzorcowym. Stanowi to o adhezyjnej naturze tych umów, a jednocześnie o istocie narzucania warunków umownych w przedmiotowej sprawie. Okoliczność, iż warunki umów nie są z kontrahentami indywidualnie uzgadniane w toku negocjacji czy porozumienia świadczy bowiem o ich narzucaniu (wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 18 stycznia 2007r. sygn. akt XVII AmA 101/05).

Sytuacja taka ma miejsce w niniejszej sprawie, ponieważ ZEUK zawiera *umowy o zaopatrywanie w wodę i odprowadzanie ścieków*, których postanowienia nie są indywidualnie uzgadniane z kontrahentami. Zasadą jest, że odbiorca aprobejuje warunki umowy z góry arbitralnie ustalone przez ZEUK a więc przystępuje do umowy bez indywidualnego negocjowania jej postanowień. W przypadku umów tego typu wystarczającą przesłanką dla uznania, że następuje narzucenie ich warunków jest oferowanie ich przez dominanta w stosunkach danego rodzaju (wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 28 listopada 2007 r. sygn. akt VI ACa 939/07). W tym stanie rzeczy należy zatem uznać za uprawdopodobnione, że zakwestionowane w prowadzonym postępowaniu antymonopolowym postanowienia zostały kontrahentom Zakładu narzucone.

Rozpatrując kwestię uciążliwości analizowanych warunków umowy należy zauważyć, że za uciążliwy uznaje się każdy warunek umowy, który stanowi dla jednej ze stron ciężar większy od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju¹. Jednocześnie podkreśla się, że ustalenia w tym zakresie powinny być dokonywane według kryteriów obiektywnych, w szczególności rozważyć należy, czy w hipotetycznej sytuacji istnienia konkurencji na danym rynku właściwym, czyli rzeczywistej swobody zawierania umów i kształtowania ich treści, dominant byłby w stanie wynegocjować takie postanowienia umowne².

Z kolei, osiągnane przez podmiot gospodarczy stosujący praktykę ograniczającą konkurencję, nieuzasadnione korzyści są odpowiednikiem uciążliwych warunków umów w warunkach ekwiwalentności wzajemnych świadczeń stron umowy i oznaczają sytuację korzystniejszą od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju. Nieuzasadnione

¹ por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 22 października 1993r. sygn. akt XVII Amr 36/93

² por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 29 grudnia 1993r. sygn. akt XVII Amr 68/93.

korzyści powinny pozostawać w logicznym związku przyczynowym z narzuconymi kontrahentowi uciążliwymi warunkami umowy. Mogą się one pojawić po stronie przedsiębiorcy narzucającego uciążliwe warunki umów już w chwili zawarcia umowy lub też w okresie późniejszym, gdy zaistnieją okoliczności przewidziane w umowie pozwalające na wykorzystanie uciążliwego warunku. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem, już samo zastrzeżenie w umowie możliwości uzyskania przez jedną ze stron nieuzasadnionych korzyści jest wystarczające w kontekście przypisania dominantowi praktyki, o której mowa w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.³ W wyroku z dnia 7 lipca 2004 r. (sygn. akt XVII Ama 65/03) SOKiK orzekł, iż nie jest konieczne udowodnienie faktycznego stosowania przez przedsiębiorcę praktyki monopolistycznej, ani też osiągnięcia z tego tytułu nieuzasadnionych korzyści. Z treści art. 1 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wynika bowiem, że jej reżimowi podlegają nie tylko praktyki ograniczające konkurencję, które wywołały bądź aktualnie wywołują skutki na terenie Polski, ale również praktyki, które choćby tylko hipotetycznie, mogą wywoływać takie skutki. Podobne stanowisko wyraził wcześniej Sąd Najwyższy, który w wyroku z dnia 12 maja 1997 r. (sygn. akt I CKN 114/97) wskazał, że istota rozpoznawanej sprawy nie sprowadza się do tego, czy przedsiębiorca, któremu postawiono zarzut naruszenia ustawy antymonopolowej odnosi korzyści z całości prowadzonej działalności gospodarczej, lecz do tego, czy w zawieranych umowach zastrzega sobie nieuzasadnione korzyści. Organ antymonopolowy ma zatem obowiązek oceniać zachowania przedsiębiorcy od strony skutków, jakie zachowania te mogą nawet hipotetycznie wywołać na rynku (wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 5 listopada 2008 r. sygn. akt VI ACa 525/08).

Oceniając uciążliwość dla odbiorców postanowień umownych zgodnie, z którymi usługodawca (przedsiębiorstwo wodociągowo–kanalizacyjne) nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie lub wstrzymanie odbioru ścieków wywołane brakiem wody na ujęciu lub wywołane przerwami w zasilaniu energetycznych urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, należy mieć na względzie to, że do umów, na podstawie których odbywa się dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków, zastosowanie znajdują nie tylko przepisy ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, ale także przepisy Kodeksu cywilnego. Punktem wyjścia winny być w takim razie przepisy zawarte w art. 471 i nast. k.c. regulujące odpowiedzialność odszkodowawczą za szkodę spowodowaną niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania. Zgodnie z nimi, dłużnik zobowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z reżimem odpowiedzialności kontraktowej, przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne jest zatem obowiązane naprawić szkodę wynikłą z niewykonania lub nienależytego wykonania tego zobowiązania, a więc powstałą na skutek przerw w świadczeniu usług, jeżeli jest to następstwem okoliczności, za które przedsiębiorstwo odpowiada, innymi słowy takich, które przedsiębiorstwo obciążają. Zakres takich okoliczności obejmuje przede wszystkim działania i zaniechania przedsiębiorstwa noszące znamiona winy (tzn. zachowania umyślne lub będące skutkiem niedołożenia należytej staranności). Zakres przypadków, w których przedsiębiorca może w treści zawieranych umów uchylić się od odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania określa cytowany już art. 471 k.c. Tymczasem brzmienie kwestionowanych postanowień stwarza ZEUK możliwość uniknięcia odpowiedzialności odszkodowawczej względem odbiorców w każdym przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania bez względu na przyczyny wystąpienia powyższych zakłóceń. Tak więc niezależnie od tego, czy wymienione w zakwestionowanych zapisach

³ por. np. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 23 czerwca 1999 r. sygn. akt XVII Ama 26/99.

okoliczności będą zawinione przez ZEUK, czy też będą następstwem okoliczności, za które nie będzie on ponosił odpowiedzialności, Zakład ten może zwolnić się z odpowiedzialności odszkodowawczej wobec odbiorców z tytułu szkód spowodowanych ograniczeniami lub wstrzymaniem w dostawie wody bądź w odbiorze ścieków.

Takie rozwiązanie kwestii odpowiedzialności dostawcy za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy jest korzystniejsze od ogólnej zasady odpowiedzialności kontraktowej ujętej w art. 471 k.c.

Kwestionowane przez Prezesa Urzędu zapisy są więc dla usługobiorców zdecydowanie uciążliwe, gdyż wyłączają możliwość dochodzenia od ZEUK roszczeń odszkodowawczych również w sytuacji, gdy szkoda nastąpiła wskutek okoliczności, za które Zakład ponosi odpowiedzialność. ZEUK ma więc możliwość zwolnienia się z odpowiedzialności odszkodowawczej w przypadku, gdy przerwy lub ograniczenia w dostawach wody będą następstwem przerw w zasilaniu energetycznym urządzeń wodno - kanalizacyjnych spowodowanych np. zaleganiem usługodawcy za płatności z tytułu dostaw energii względem przedsiębiorstwa energetycznego lub brakiem wody na ujęciu z powodu nieodpowiedniej konserwacji lub eksploatacji urządzeń wchodzących w skład tych ujęć. Sytuację, w której całe ryzyko niezrealizowania umowy w związku z brakiem wody na eksploatowanych przez ZEUK ujęciach wód lub/i przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych należących do ZEUK obciąża odbiorców, należy uznać za niedopuszczalną.

Możliwość uniknięcia przez Zakład odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy i wypłaty odbiorcom ewentualnego odszkodowania powoduje w związku z tym możliwość osiągnięcia nieuzasadnionych korzyści. Przy czym, w kontekście przytoczonego wyżej orzecznictwa bez znaczenia jest fakt, że ZEUK w rzeczywistości mógł nie osiągać korzyści wynikających z przedmiotowych postanowień umownych. Nieuzasadnione korzyści mogą bowiem pojawić się po stronie przedsiębiorcy narzucającego uciążliwe warunki umów już w chwili zawarcia umowy lub też w okresie późniejszym, gdy zaistnieją okoliczności przewidziane w umowie pozwalające na wykorzystanie uciążliwego zapisu.

Drugie zakwestionowane postanowienie umowne stanowi, że w przypadku zaboru wodomierza zawinionego przez odbiorcę lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy, ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego w okresie od ostatniego odczytu wodomierza. W ten sposób ZEUK arbitralnie uregulował zasady ustalania zryczałtowanej ilości wody będącej podstawą rozliczenia w wypadku zaistnienia opisanej powyżej sytuacji. Jednocześnie określono tę ilość na maksymalnym możliwym poziomie, w oderwaniu od faktycznego zużycia wody i wysokości rzeczywiście poniesionej przez dostawcę szkody będącej skutkiem niedotrzymania warunków umowy przez odbiorcę. Zdaniem Prezesa Urzędu, świadczy to o uciążliwości analizowanego warunku umowy. Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 5 listopada 2008 r. sygn. akt VI ACa 525/08 – oceniając analogiczny do zakwestionowanego w niniejszej decyzji sposób ustalania należności – wskazał, iż „(...) zapis umowy, który jednoznacznie wiąże należność za dostarczoną wodę w przypadku uszkodzenia urządzeń pomiarowych jedynie z techniczną przepustowością sieci, z całkowitym pominięciem choćby przybliżonej wielkości zużycia przez odbiorcę wody, musi zostać uznany za próbę nadmiernego obciążenia kontrahenta świadczeniem finansowym na rzecz Spółki, stanowiącym ekwiwalent jej nieuprawnionych korzyści”. W ww. wyroku Sąd wyraził również pogląd, iż sposób ustalania należności za wodę w przypadkach uszkodzenia lub zaboru wodomierza przez odbiorcę nie powinien odbiegać od przewidzianych w tym zakresie regulacji prawnych, stanowiących wskazówki dla prawidłowego obliczania należności za wodę. Należy przywołać tu ww. rozporządzenie taryfowe, zgodnie z którym podstawą do naliczenia należności za wodę w razie nieprawidłowości w działaniu wodomierza jest średniomiesięczne zużycie wody w okresie 3 miesięcy poprzedzających awarię

bądź w analogicznym okresie roku ubiegłego, przy uwzględnieniu liczby miesięcy trwania niesprawności, przy czym – jak podkreślił Sąd – bez znaczenia pozostaje przyczyna niesprawności wodomierza.

Możliwość obciążenia odbiorcy należnością za wodę, która mogła przepłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza w okresie od ostatniego odczytu wodomierza, stanowi zatem dla odbiorcy ciężar nadmierny, przez co należy uznać za uprawdopodobnione, że ww. sposób ustalania powyższych należności jest uciążliwy.

Dopuszczenie, na podstawie umowy, możliwości przyjęcia przez dostawcę założenia, że w przypadku uszkodzenia lub zaboru wodomierza z przyczyn zawinionych przez odbiorcę każdorazowo następuje nieprzerwany, całodobowy pobór wody może prowadzić do nieuzasadnionego wzbogacenia dostawcy usług z tytułu dokonanych w umowie zastrzeżeń, a tym samym być dla Zakładu źródłem nieuzasadnionych korzyści. Stanowisko powyższe znajduje potwierdzenie w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 listopada 2007 r. sygn. akt VI ACa 939/07, w którym wskazano, że analogiczny do zakwestionowanego w niniejszej decyzji sposób rozliczeń pozwala na pobieranie przez przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne rażąco wygórowanego zryczałtowanego odszkodowania (kary umownej).

W świetle ostatniego z zakwestionowanych przez Prezesa Urzędu postanowień naprawa, remont oraz konserwacja instalacji od pierwszej studzienki patrząc od strony budynku, a w przypadku jej braku od granicy nieruchomości aż do sieci kanalizacyjnej należy do odbiorcy. Zgodnie z art. 2 pkt 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, przyłączy kanalizacyjne to odcinek przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej. Mając na uwadze powyższe należy przyjąć, iż instalacja za pierwszą studzienką patrząc od strony budynku, a w przypadku jej braku od granicy nieruchomości aż do sieci kanalizacyjnej stanowi fragment sieci będącej – co nie ulega wątpliwości – własnością ZEUK. Kwestia definiowania przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych oraz sieci wodociągowych i kanalizacyjnych, a co za tym idzie kwestia ich własności, była wielokrotnie przedmiotem decyzji organu antymonopolowego (vide: prawomocne decyzje Prezesa UOKiK RKR nr 14/2008 z dnia 23.07.2008r. - wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 30.10.2009r., VI ACa 461/09; RKR 47/2008 z dnia 30.12.2008r. - wyrok SOKiK z dnia 29.06.2009r., XVII AmA 29/09; RKR nr 22/2008 z dnia 22.08.2008r.). Tym samym, wykonując remont bądź konserwując fragment instalacji od pierwszej studzienki patrząc od strony budynku, a w przypadku jej braku od granicy nieruchomości aż do sieci kanalizacyjnej, odbiorca usług inwestuje w cudzą własność, przy czym żadne względy natury prawnej nie uzasadniają dokonywania przez odbiorców nakładów inwestycyjnych na majątku przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego. W konsekwencji, należy uznać, że koszty naprawy, remontu oraz konserwacji instalacji za pierwszą studzienką (zgodnie z art. 2 pkt 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę studzienka jest jeszcze elementem przyłącza) patrząc od strony budynku, a w przypadku jej braku od granicy nieruchomości aż do sieci kanalizacyjnej powinny być ponoszone przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, a ich przerzucanie na odbiorców usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków jest bezpodstawne.

2.

W toku postępowania w sprawie stosowania praktyk ograniczających konkurencję Prezes Urzędu zakwestionował także narzucanie przez ZEUK nieuczciwych warunków przyłączenia do sieci wodociągowej i nakładanie obowiązku ponoszenia przez odbiorców części kosztów robót niestanowiących – co do zakresu – prac związanych z budową przyłącza, tzn. obciążanie przez

przedsiębiorcę odbiorców kosztami zakupu materiałów niezbędnych do włączenia do sieci wodociągowej, tj. kosztami zakupu nawiertki, trójnika lub innych materiałów niezbędnych do włączenia przyłącza do sieci wodociągowej. Koszty te wynoszą od 70 zł do 180 zł netto w zależności od średnicy rury.

W świetle art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane może być nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców polegające w szczególności na bezpośrednim lub pośrednim narzucaniu nieuczciwych cen, w tym cen nadmiernie wygórowanych albo rażąco niskich, odległych terminów płatności lub innych warunków zakupu albo sprzedaży towarów. Obciążanie przez przedsiębiorcę odbiorców kosztami zakupu nawiertki, trójnika lub innych materiałów niezbędnych do włączenia do sieci może stanowić nieuczciwy warunek sprzedaży.

W okolicznościach niniejszej sprawy, konieczne jest ustalenie, czy włączenie przyłączy do sieci wodociągowej wchodzi w zakres prac związanych z budową przyłącza, o którym mowa w art. 2 pkt 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Konsekwencją uznania, iż włączenie przyłącza do sieci wodociągowej nie stanowi części prac związanych z budową przyłącza będzie uznanie, iż podmiot przyłączany do sieci, w wyniku działań ZEUK obciążany jest kosztami, do ponoszenia których nie jest zobowiązany przepisami prawa.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków realizację budowy przyłączy do sieci oraz studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego i urządzenia pomiarowego zapewnia na własny koszt osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci. W myśl art. 2 pkt 6 tej ustawy przyłącze wodociągowe to odcinek przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług wraz z zaworem za wodomierzem głównym.

Ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę nie reguluje wprost problematyki włączenia przyłączy do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej, a co za tym idzie zasad jego wykonywania i ponoszenia związanych z tym kosztów. Podobnie żaden z przepisów rozporządzenia taryfowego nie reguluje problematyki włączenia przyłączy do sieci wodociągowej, ani opłat za ich wykonanie. Niemniej jednak włączenie przyłączy (wcinka do sieci) realizowane jest każdorazowo do sieci wodociągowej/kanalizacyjnej. W przeważającej części przypadków sieć wodociągowa i kanalizacyjna znajduje się poza granicami nieruchomości odbiorców. Stanowiąc zatem część składową gruntu, na którym sieć i wcinka zostały wykonane, wcinka nie może podlegać obrotowi prawnemu i stać się własnością odbiorcy. Odcinek sieci od granicy nieruchomości do miejsca wykonania włączenia, jak i w związku z tym sama wcinka, zgodnie z definicją legalną przyłącza zawartą w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, nie jest już przyłączem, a fragmentem sieci. Tym samym, pokrywając koszty zakupu materiałów niezbędnych do włączenia przyłącza do sieci wodociągowej, odbiorca usług inwestuje w cudzą własność – własność ZEUK, przy czym żadne względy natury prawnej nie uzasadniają dokonywania przez odbiorców nakładów inwestycyjnych na majątku przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego. Mając na uwadze powyższe należy przyjąć, że własność wcinki jest zawsze związana z własnością sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, na której wcinka została zrealizowana, a ta jest własnością ZEUK. Nawiertka oraz wszelkie inne materiały niezbędne do wykonania włączenia przyłącza do sieci wodociągowej stanowią zatem fragment sieci należącej do Zakładu Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlce. Okoliczność, iż wcinka nie jest elementem przyłącza, lecz

sieci należącej do przedsiębiorstwa wodociągowego potwierdza nie tylko definicja przyłącza wodociągowego, ale także ugruntowane orzecznictwo, z którego wynika, że przyłącze kończy się co do zasady na granicy nieruchomości (vide: prawomocne decyzje Prezesa UOKiK RKR nr 14/2008 z dnia 23.07.2008r. - wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 30.10.2009r., VI ACa 461/09; RKR 47/2008 z dnia 30.12.2008r. - wyrok SOKiK z dnia 29.06.2009r., XVII AmA 29/09; RKR nr 22/2008 z dnia 22.08.2008r.). W konsekwencji, koszty wciniki, w tym koszty zakupu materiałów niezbędnych do włączenia/wpięcia przyłączy do sieci wodociągowej (tzw. wcinika do sieci), powinny być ponoszone przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, a ich przeliczenie na odbiorców usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków jest bezpodstawne.

Nie ma również wątpliwości, iż ponoszenie kosztów zakupu materiałów niezbędnych do włączenia przyłączy do sieci wodociągowej ma charakter przymusowy i zostało narzucone odbiorcom przez ZEUK. Należy podkreślić, iż narzucanie to cechuje się jednostronnością i przymusem towarzyszącym jego wykonywaniu, w związku z zajmowaną przez ZEUK pozycją dominującą na rynku i wykorzystywaniu jej w związku z posiadaną siłą rynkową. W niniejszej sprawie ZEUK dysponuje potencjałem wystarczającym do narzucenia odbiorcom nieuczciwych warunków przyłączenia do sieci wodociągowej. Ponoszenie przez odbiorców kosztów zakupu materiałów niezbędnych do włączenia przyłączy do sieci wodociągowej nie podlega negocjacji, a odbiorcy przyłączający się do sieci nie mają żadnej możliwości uchylecia się od ich poniesienia.

Reasumując, w przedmiotowej sprawie uprawdopodobniono naruszenie przez Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu zakazów zawartych w art. 9 ust. 1 i ust 2 pkt 6 oraz pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wykazano, że Zakład posiada na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmującym obszar gminy Siedlec pozycję dominującą oraz uprawdopodobniono, iż kwestionowane w niniejszym postępowaniu postanowienia wzorca umowy przynoszą Zakładowi nieuzasadnione korzyści, mają charakter uciążliwy dla usługobiorców i zostały im narzucone. Uprawdopodobniono również, że Zakład narzuca odbiorcom nieuczciwe warunki przyłączenia do sieci wodociągowej i tym samym nakłada na nich obowiązek ponoszenia części kosztów robót niestanowiących – co do zakresu – prac związanych z budową przyłącza, tzn. obciąża odbiorców kosztami zakupu materiałów niezbędnych do włączenia do sieci wodociągowej, tj. kosztami zakupu nawiertki, trójnika lub innych materiałów niezbędnych do włączenia przyłączy do sieci wodociągowej.

III.

Należy uznać, że przyjęte przez Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu rozwiązania są równoznaczne z podjęciem działań zmierzających do zapobieżenia uprawdopodobnionym w toku niniejszego postępowania naruszeniom art. 9 ust. 1 i 2 pkt 6 oraz art. 9 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Z uwagi na powyższe, istnieje możliwość skorzystania z instrumentu prawnego przewidzianego w art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Jako że ZEUK przejawiał inicjatywę mającą na celu eliminację działań powodujących naruszenie prawa, celowa i uzasadniona jest akceptacja propozycji Zakładu, z której wynika zobowiązanie do wprowadzenia do obrotu (zawierania z nowymi odbiorcami usług) *umów o zaopatrywanie w wodę i odprowadzanie ścieków* wg nowego wzorca jak i zmiany wszystkich dotychczasowych umów oraz zobowiązanie do nieobciążania odbiorców zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków żadnymi kosztami

włączenia przyłączy do sieci wodociągowej niezwłocznie po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji.

Prezes Urzędu zobowiązał ZEUK niezwłocznie po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji do wprowadzenia do obrotu nowego wzorca *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* załączonego przez Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu do pisma z dnia 5.03.2012r., w którym kwestionowane postanowienia nie występują lub zostały zmodyfikowane, oraz do nieobciążania odbiorców zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków kosztami włączenia przyłączy do sieci wodociągowej (niezależnie od sposobu włączenia). Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu wyznaczył Zakładowi termin sześciu miesięcy, licząc od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na wystąpienie do dotychczasowych odbiorców z propozycją podpisania nowych *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, zgodnie z wzorcem umowy załączonym przez ZEUK do pisma z dnia 5.03.2012r. W ocenie Prezesa Urzędu, samo wystąpienie do wszystkich dotychczasowych odbiorców (kontrahentów) z propozycją podpisania nowych umów doprowadzi do zaniechania stosowania praktyki określonej w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy antymonopolowej, gdyż w sytuacji odmowy ich zawarcia przez odbiorcę nie będzie mogło być mowy o narzuceniu mu poprzednich, niekorzystnych klauzul umownych.

Stąd należało orzec jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do art. 12 ust. 3 ww. ustawy, w decyzji, o której mowa w ust. 1 Prezes Urzędu nakłada na Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu wykonania zobowiązań. Zgodnie z tym przepisem, ZEUK został w niniejszej sprawie zobowiązany do złożenia, w terminie siedmiu miesięcy od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji, sprawozdania z wykonania przyjętego zobowiązania, przy czym sprawozdanie powinno zawierać:

- a. wprowadzenia do obrotu nowego wzorca *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* załączonego przez Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu do pisma z dnia 5.03.2012r., w którym kwestionowane postanowienia nie występują lub zostały zmodyfikowane, niezwłocznie po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji
- b. wystąpienia do dotychczasowych odbiorców z propozycją podpisania nowych *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, zgodnie z wzorcem umowy, załączonym przez Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o. w Siedlcu do pisma z dnia 5.03.2012r. w terminie sześciu miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji;
- c. nieobciążania odbiorców zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków kosztami włączenia przyłączy do sieci wodociągowej, w tym kosztami zakupu nawiertki, trójnika lub innych materiałów niezbędnych do włączenia do sieci wodociągowej, niezwłocznie po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji.

W związku z tym orzeczono jak w punkcie II sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów-Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

Otrzymuje:

Zakład Eksploatacji Urządzeń Komunalnych Sp. z o.o.
ul. Zbąszyńska 15
64-212 Siedlec